Hox: tento článek je logickým pokračováním minulého „Cesta ven“, doplňuje chybějící informace. Nedávno se zde diskutovalo na téma „co dále“, já bych řekl, toto dále, ale zároveň je mi jasné, že v našich podmínkách je to zatím nerealizovatelné. V Rusku či na Sibiři možná ano.

Georgij Sidorov

V současné době chodí autoru mnoho dopisů s prosbou popsat, **co je to přesně orianská občina (komunita)**. Někteří lidé, jak muži tak ženy, dozvědíce se, že autor buduje někde daleko na severu nevelkou osadu paralelní civilizace, chtějí, aby je tam vzali. Problém je v tom, že oni něco slyšeli, něco znají z různých zdrojů, ale nemají představu o struktuře a cílech vytvoření komunity, kam se chtějí dostat.

Začnu zeširoka. **Před smrtí J.V.Stalin zanechal vůli, ve které popsal podstatu budoucí ruské společnosti.** Málokdo ví, že Stalin v SSSR žádný socialismus jako takový nebudoval. **Začal hned s budováním komunitní společnosti.** Přičemž, ne podle Marxe a Lenina, ale takové společnosti, **jaká existovala před tisíci lety u našich předků**. Paměť o ní se uchovala v legendách o Zlatém věku. Proto Josef Vissarionovič upnul hlavní síly ne na industrializaci, ale na **vzdělání a duchovní růst občanů sovětského Ruska**. Mnozí politikové Stalina nechápou: proč potřeboval stavět v každé vesnici školu? A v městech tisíce středních škol, učilišť a univerzit. Vždyť ovládat nevzdělané a hloupé obyvatelstvo je mnohem lehčí. A bezpečnější. Ale Stalin pokračoval ve svém díle, které předčilo tempo vzrůstající industrializace. Fakticky, k počátku druhé světové války **jeho úsilím vznikl v zemi první vyšší orianský stav-kasta – pracovníků**. Lidí, pro které vše materiální bylo jen prostředkem k dosažení duchovních hodnot. **Jak se to povedlo?**

Ve městech – skrz stranické buňky, které svou podstatou připomínaly nevelké občiny. Na vesnicích – skrze kolchozní vztahy. Vždyť co je to ve své podstatě kolchoz – komunita, **kde lidé jeden o druhem vše znají a jsou jediným organizmem**. Ale to byl jen začátek. Prvními kroky velké epochy. **Stalinův záměr byl z jím vytvořeného prvního vyššího stavu dát počátek druhému – stavu vládců** (p.p.: v ruštině je zde výraz odvozen od slova řídit, tzn. vládnout jako řídit, ne vládnout jako panovat. Čeština odpovídající slovo nemá.). A to by se mu povedlo, pokud by nepřišla válka. Autor uvažuje, že nyní je čtenáři jasné, proč byl Západem vytvořen Hitler. A **s jakým cílem byla potřebná válka proti SSSR? Zničit tajný projekt Stalina – vytvoření stavovské orianské komunitní společnosti Zlatého věku.**

A teď, po letech, přišel čas zopakovat to, co se kdysi pokusil udělat tento velký člověk a hybatel. **Stalin zanechal následující odkaz: nestačí mít vzdělání, nestačí mít vysokou duchovnost, v zemi je nutné vytvořit silný filtr, který nedovolí do struktur vlády přijít nelidem, jejichž duchovní úroveň neodpovídá třem vyšším orianským stavům.** Autor má na mysli **šudry či nevolníky, pro které jsou v životě tím hlavním moc, peníze a požitky**. Ti lidé, kteří jsou pro dosažení výše zmíněného schopni prodat všechny i vše. **Takovým filtrem se v době Stalina měla stát nová sovětská komunita.** Bohužel, vůdce neuspěl, nedovolila to válka, a po ní válkou zničená země a jeho předčasná smrt. Ale dnes je pro nás nevyhnutelné navázat přerušené dílo.

Co přesně představuje občina (komunita) nového typu? Především svaz duchovně vysokých lidí, nepřipoutaných k moci a penězům. Svaz pilných, ne lenivých. Společenství ne jednoduše lidí čestných, ale společenství lidí cti, takových, kteří při jakýchkoliv podmínkách svou čest za dosažení materiálního neobětují. Občinné vztahy – to jsou vztahy rodinné. Kde je každý člověk na svém místě k nezaplacení, **každý plní ty úkoly, se kterými se vypořádává nejlépe**. Průměrní lidé neexistují, každý člověk je unikátní. Někdo tíhne k technice, jiný se rád zabývá truhlařinou, další tíhne k zemi atd. Ale jsou práce, kde lidé musí spojit síly. A při tom je dobře vidět každého člověka. **Lidé v občině jsou všichni jako na dlani a hned se ukáže, s jakým cílem člověk přišel.** Někdo přijde, jen aby se zařídil. Pracovat jak možná nejméně a mít jak možná nejvíce. Ženy často přichází, aby si vybrali dobrého muže a využitím sexuálních instinktů ho odvést do systému a tam zahubit. Jsou i takoví, kteří přichází získat vědění, ale ne pro to, aby je použili pro dobro občiny, ale proto, aby ho využili ve svých zištných cílech. Do této kategorie patří muži i ženy. Jedni i druzí se rádi zabývají fyzickými cvičeními, osvojují si umění boje, učí se léčitelství a potom tiše mizí neznámo kam, kde otvírají své kanceláře a vydávají vědění za vlastní. Proto, **když autoru chodí dopisy s prosbou přijmout někoho do občiny, vzniká u něj přirozená otázka: proč se k nám chcete dostat? Jaký máte cíl – dávat nebo brát? Pokud dávat, sloužit velkému cíli obrození, to je chvályhodné, ale jestli hledáte, jak snadněji žít, méně se namáhat, to je jiná záležitost. Takové vás nepotřebujeme.**

Co znamená orianské společenství v ekonomické rovině? Je o autonomní hospodářství, prakticky kompletně oddělené od systému. Všechny potraviny se produkují na místě, bez chemických přísad a

geneticky modifikovaných plodin. Protože ve společenství jsou všichni lidé jednou velkou rodinou, finance, které společenství získává z různých aktivit se nedělí, ale větší část putuje do společné „banky“, a odtud plynou všem lidem v rámci nutného a dostatečného. Proto nechť občané, kteří se chtějí stát součástí takového společenství, se netěší iluzemi, že v ekonomické rovině budou žít sami pro sebe, každý hrabat pod sebe a závidět ostatním. **Tento starý zákon rozdělování byl dobře znám mezi Kozáky, kde na „kruhu“ osady či městečka se řešily otázky, komu kolik přidělit v ekonomické rovině za účelem nákupu toho a toho.** U Kozáků se společné fondy používaly hlavně na nákup bojových koní a zbraní mladým Kozákům a na zařízení hospodářství mladým rodinám. Pokud si člověk založil rodinu, pak se mu ze společného fondu pořídil dům, kráva, pár pracovních koní, drůbež, prasata atd. Kromě toho, byla mu přidělena země. Na Donu každému muži 5 akrů, na Sibiři 40, a stejně to funguje v orianské občině. Protože ona byla předlohou té kozácké. Ale **v nových podmínkách se z občinného fondu kupují ne bojoví koně a meče, ale zemědělská technika, společné stádo dobytka, drůbež atd.**

Nyní pár slov o osobních výdajích (oděvy, cestování, léky a koupě nezbytných věcí). Ty peníze se dělí rovným dílem každému členu společenství bez ohledu na to, je-li to muž nebo žena, ale ne více než 30% ze společného fondu. Pokud člověku chybí vlastní peníze, vždy si může vzít ze společného a nemusí to vracet. Takový je zákon. Hlavní je, aby člověk, beroucí si ty peníze, měl v pořádku svědomí. Společenství nebude proti, pokud si za to opatří něco jemu nezbytné nebo užitečné ostatním, ale jestli začne utrácet peníze za osobní požitky apod., u Kozáků za to tvrdě trestali. A v orianském společenství v takových případech vypravují na cestu. A opouštěje občinu, takový člověk si má právo vzít jen to, co unese na sobě. Všechny jeho nemovitosti zůstávají v majetku společenství a pro využití těmi, kdo přijdou na jeho místo s čistou duší a svědomím.

Časem, když hospodářství členů posilní, měli by být ve finanční rovině všichni přibližně na stejné úrovni. A dosáhnout určité úrovně. U Kozáků byl „strop“ akumulace 8000 carských rublů na jednu domácnost. To co bylo nad tuto sumu šlo automaticky do obecního fondu a lidé byli hrdí, že do něj přispívali a zůstávali při tom váženými a bohatými. To stejně by měli být i v našich orianských občinách. **Je třeba naučit lidi žít v rámci nutného a dostatečného. Nutné – mladá rodina získá od komunity.** Jakmile se postaví na nohy, žije podle principu dostatečného. A **vše navíc a nepotřebné, počínaje penězi a konče nářadím nebo čímkoliv jiným se předává do společného fondu. Tomu, komu je to potřebnější.**

Nyní několik slov o náboženství v orianské občině. Jak je známo, všechny současné komunity staví na náboženských principech. Existují křesťanské komunity, sektářské, muslimské, na východě – buddhistické. Ale **orianská komunita, to je jediné společenství, v které není potřeba jakékoliv náboženství. Ona je odkazem té doby, kdy na Zemi žádná náboženství neexistovala. Ale to neznamená, že lidé nechápou smysl života a je u nich narušeno spojení s okolním světem. Každá taková občina musí být řízena člověkem, jako minimum, druhého vyššího orianského stavu. Který by na osobním příkladě ukazoval, jak by měl žít skutečný člen.** A předával ostatním **znalosti o univerzálních (zá)Konech stavby světa**. Takových jako: zákon zachování energie, jehož případem je zákon zpětného působení čili karmy, zákon rovnosti, zákon svobody vůle, zákon míry atd. Znajíce tyto zákony, **lidé se mohou sami, bez prostředníků – kněží či mullů – stýkat se Stvořitelem**. Stýkat se bez závoje mystiky, chápajíce mystické zákony jako psychofyzické. **Skuteční žrecové nejsou občině třeba. Představitelé druhého stavu stačí. Ale poslední zmínění potřebují konzultace se žreci: jak řešit to či ono, jak se chovat v tom či onom případě, jak lidem předávat vědění a jak v nich vychovávat tu či onu kvalitu. Prostřednictvím takového kontaktu se žreci prochází členové druhého stavu svou školou.** A pozvedávaje ostatní na svou úroveň, sami, získáváním celostního vědění, přechází do kvality žreců. Nabízí se otázka, **proč jsou potom třeba žreci, když vše řídí zástupci druhého stavu? Žreci jsou třeba především proto, aby je v potřebný okamžik zbavovali vedení, pokud se neukáží jako ti správní na svém místě. Žrečský stav je vždy přímo spojen s národem, s prvním vyšším stavem.**

To je z jedné strany. Z druhé strany – **žreci jsou odpovědní za národ před Stvořitelem. Žreci žili mezi orianskými občinami jako pravidlo vždy odděleně. Starali se o několik občin najednou. A nevyhledávali společnost lidí. Pro ně bylo hlavní stýkání se s vyššími silami.**

Nejdůležitější je, že naše orianské žrečestvo přežilo a podařilo se mu za posledních 500 let obnovit v zemi institut druhého vyššího stavu. Což je důležitým faktorem obnovení ztraceného Zlatého věku. **V každé orianské občině je nutná společná knihovna, škola pro děti a místo pro společná setkání.** V kozáckém světě se taková místnost nazývala atamanskou nebo kruhovou. Kozáci v podstatě až do 20. století uchovali strukturu společnosti orianské občiny. Proto, autor nic nového nevymyslel, jen vzal hotové. Tím více, že **taková společenská budova je sama o sobě chrámem vědění, kde každý člověk i dítě, i vzrostlý, získává představy o obecných zákonech Vesmíru, naší skutečné minulosti a všechny akademické znalosti jako jeden celek, ne roztříštěně**.

Orianská občina se musí stát základem nové duchovní akademické školy pro budoucí pokolení. A přivést do takové školy je třeba ne tak profesionální učitele, jako hlavně pedagogy od boha. Lidi s vyšším vzděláním, chápající vědění jako celostní. V takových školách musí být odpovědný za výchovu duchovnosti a povědomí obecných vesmírných zákonů **buďto představitel druhého vyššího stavu, nebo žrec**. To vše dá možnost učit děti nejen školní látce, ale i vyšší akademické. Přičemž na takové úrovni, jakou není schopna poskytnout žádná univerzita.

A nyní o podstatě orianské občiny. Jak bylo řečeno výše, hlavní její úlohou je odfiltrování „šudrů" a otroků na duchu, a zajištění duchovního růstu jejích obyvatel do úrovně vyšších stavů: vládců (ve významu řídit, ne panovat) a žreců. Navíc ke všemu, orianské společenství učí lidi kolektivizmu a **chápání lidstva jako jediného celku, části samotného Stvořitele, která koná v materiální úrovni bez narušení zákonů přírody**. U občiny, jako u jediného organizmu, **je prakticky vše společné**: dobytek, obilné pole, louky, kde na každého muže připadá ne méně než 40 hektarů, zahrady, kde každá hospodyně pěstuje ne pro svou rodinu, ale pro všechny ve společenství, stejně jako společenství disponuje společným ovocným sadem. Což dovoluje každému šetřit čas, nemusí se starat o vše související s jeho vlastní spižírnou. **Každý myslí na ostatní a ne na osobní zisk.**

Co je pozoruhodné na komunitě je skutečnost, že vychovává lidi, pokud jde o altruismus, lásku člověka ke člověku, ale ne tím směrem, který nám vnucuje systém.

Co nám nabídl systém za posledních tisíc let? Institut divokého, nelidského, dokonce ani nezvířecího egoizmu, takového, který není přirozený žádným savcům, ale hlavně hmyzu. **Nabízí se otázka, proč temní potřebovali, aby se člověk stal fakticky nečlověkem. Odpověď je prostá. Aby šlo snadněji ovládat společnost.** Pokud je ve společnosti každý sám za sebe a nemyslí na ostatní, už to není společnost. To je řízený, záměrně vytvořený chaos. Málokdo z psychologů nebo psychiatrů ví, že **egoizmus je mechanismem, který do základu ničí psychiku člověka**.

V současnosti jsou po celém světě přeplněny psychiatrické léčebny, ale v nich, obecně, se nachází nepříčetní. Tiché blázny už tam nepřijímají. Protože pak by bylo třeba umístit tam každého druhého. A to je z 80% způsobeno tím, že každý je egoista, potenciální šílenec. Věc je v tom, že u **egoisty vědomí funguje ne v rovině hledání pravdy, ale v rovině ukájení egoizmu**. V ten okamžik se (ne)člověk stává nebezpečný svému okolí. Pro svůj egoizmus může zabíjet, znásilňovat, podle lhát a hlavně zrazovat, protože takoví lidé nikoho nemilují. Nemilují dokonce ani sami sebe, slouží jen svému egoizmu. Egoista dokonce nechápe, že se stává podlým, zrádcem, vrahem atd., hlavní je, že uspokojil svůj egoizmus. Více takového člověka nezajímá. **V prvním stádiu, když se pod vlivem rodinných vztahů a městského prostředí dítě mění na egoistu, je ho ještě možné zachránit, prostřednictvím ponoření do komunitních vztahů, které ho přinutí přemýšlet nejen o sobě, ale i o ostatních. Protože občina je rodinnou strukturou, která pracuje v rovině výchovy mladého člověka naplno.** To znamená, libovolný člověk z občiny může ukázat nevhodně se chovajícímu jeho místo. Proto, mnozí rodiče, kteří žijí ve městech a sami představující hotové egoisty, trpící tímto šílenstvím, musí pochopit, že jejich děti by neměly jít v jejich stopách.

A pomoct jim v tom může jedině občina. Její zákony a struktura. Stačí si vzpomenout, jako velký Makarenko právě přes komunitní vztahy vychovával své svěřence a, jak dnes vyšlo najevo, ze všech se stali čestní lidé. Žádný z nich nebyl zrádce nebo ničema. Trockiské Makarenka zlikvidovali právě z tohoto důvodu,

ale to už je jiné téma. O čem to vypovídá? Že právě skrz komunitu Makarenko našel způsob boje s lidským egoizmem, s tím samým, který nám od dětství vnucuje systém. Proto **paralelní civilizace musí začít vytvářením takovýchto orianských občin, kde nemá místo mystika, kde kraluje vědění, jak akademické, tak duchovní. A lidé žijí ne podle zákonů džungle, ale podle zákonů vyšší lidské lásky jeden k druhému.**

Nyní trochu popusťme uzdu fantazii. Představme si, že lidé z takových společenství, kteří duchovně dosáhli úrovně druhého vyššího stavu, odejdou do politiky. Do všech ruských stran a hnutí. Co by se stalo, pokud by se jen jeden jediný z nich dostal na vyšší vládní pozici? Stane se to, že v krátké době budou ze všech politických stran a hnutí přivedeni k řízení země ti lidé, kteří by u řízení měli být, kteří jsou ho hodni. Co se stane potom? Uskuteční se tajný sen Stalina. Země se ocitne v epoše komunitní stavovské společnosti.

S úctou,

Sidorov Georgij, 2.4.2012

~~~
Zdroj: http://leva-net.webnode.cz/products/podstata-orianske-spolecnosti
Zdroj v ruštině: https://vk.com/@georgij_sidorov-sut-orianskoi-obschiny

Sdílet
~~~